

Daf Panorama

La Yéchiva Ohavei Toratêha sous l'égide de Rav Israel Abib

Complément à l'étude du Daf Hayomi

BABA BATRA 165

דף קסה

- א. הכל כמנהג המדינה.
 - ב. מראה מקום הוא לו.
 - ג. עד אחד בשטר פשוט פסול, פשיטא.
 - ד. ג' שאלות לרבי ירמיה.
 - ה. סתירות ומחיקות בשטר.
 - ו. מטבע כסף, דינרים כסף, כסף בדינרים, זהב.
- א. מקום שנהגו לכתוב שטר פשוט ואמר לסופר כתוב לי פשוט וכתב מקושר, פסול. וכן להיפך: נהגו במקושר וא"ל מקושר וכתב פשוט פסול. נהגו פשוט ומקושר וא"ל פשוט וכתב מקושר או להיפך לפי ת"ק פסול ולרשב"ג כשר שכתב כמנהג המדינה וכשצוהו לכתוב פשוט אינו אלא דרך הצעה ולא דרך קפידה.
- ב. רשב"ג ור"ש ורבי אלעזר, כולם סוברים מראה מקום הוא לו (דרך הצעה) ואין מקפיד. א, רשב"ג כמו שנתבאר לענין שטר פשוט ומקושר. ב, ר"ש שאמר בקדושין האומר התקדשי לי בדינר כסף ונמצא זהב מקודשת שאין קפידה לכסף דוקא. ג, ר"א שאמר בגיטין האומרת התקבל לי גיטי במקום פלוני וקיבל ממקום אחר כשר שאין מקפדת וחכמים חולקים.
- ג. עד אחד בשטר ועד אחד בעל פה, לפי אב"י פסול. וזהו שחידשה המשנה שאם אין שני עדים בגט פשוט פסול, פירוש אפילו אם אחד בשטר ואחד בעל פה פסול. ואמימר מכשיר, ולדעתו חידשה המשנה שכשם שעד אחד (במקום שנים) פסול בגט פשוט מן התורה כך שני עדים במקושר (במקום שלשה) הטילו עליו חכמים פסול דאורייתא שאינה מגורשת.
- ד. א, שלחו בני הישיבה לשאול את רבי ירמיה (אחרי שהוציאוהו מבה"ד שהיה מטריחם בשאלות שלא כהוגן) עד אחד בשטר ואחד בע"פ מהו (לפי ר' יהושע בן קרחה שסובר שנים בשטר או שנים בע"פ מצטרפים אפילו שראו בזה אחר זה, מהו באחד בשטר ואחד בע"פ. אבל לחכמים שאפילו שניהם בשטר או בע"פ אין מצטרפים, כ"ש שאין מצטרף אחד בשטר ואחד בע"פ). שלח להם ר' ירמיה שמצטרפים.
- ב, אב"י שסובר אחד בשטר ואחד בע"פ אין מצטרפים, חולק על אמימר שהביא את שמועת רבי ירמיה שמצטרפים בענין זה. והוא גורס שהספק היה בענין אחר והוא: אחד שהעיד בבי"ד זה והשני העיד בב"ד אחר מהו שיבוא ב"ד זה ויצטרף עם הב"ד השני לקיים את העדות (והספק הוא לפי רבי נתן שסובר שבב"ד אחד מקבלים את העדים גם בימים נפרדים ומצטרפת עדותם. אבל לחכמים שאפילו בב"ד אחד צריכים להעיד דוקא ביחד כ"ש שבשני ב"ד אין מצטרפים). והשיב רבי ירמיה שמצטרפים.
- ג, רבינא אמר כך היה הספק ששלחו לרבי ירמיה: שלשה שישבו לקיים את השטר ומת אחד מהם האם צריכים לכתוב במושב שלשה היינו והאחד איננו או אין צריך, והשיב להם שצריך לכתוב האחד איננו (שאל"כ מחזי כשיקרא שרק שנים חתמו וכתבו שלשה היינו). ועל שהשיב רבי ירמיה כהוגן החזירוהו לבית המדרש.
- ה. משנה: א, כתוב בשטר מאה זוז שהם עשרים סלעים, (והרי מאה זוז הם כ"ה סלעים) אין לו אלא עשרים סלעים (שמונים זוז). ב, מאה זוז שהם שלשים סלעים, אין לו אלא מאה זוז (כ"ה סלעים).
- ג, זוזים שהם ונמחק המנין, וכן בסלעים או דרכונות (מין מטבע) שנמחק המנין, אין פחות משתים.
- ד, כתוב מלמעלה מנה ובסוף השטר מאתים זוז (שני מנים), או מלמעלה מאתים זוז ומלמטה מנה, הכל הולך אחר התחתון.
- ה, א"כ למה כותבים את העליון, שאם תמחק אות אחת מהתחתון ילמד מן העליון.
- ו, א, היה כתוב בשטר שלוה מטבע כסף, אין פחות מדינר כסף (במקום שאין מצוי פרוטות מכסף). ב, כתב דינרים כסף או כסף דינרים, אין פחות משני דינרי כסף. ג, כסף בדינרים, חייב כסף בשווי שני דינרי זהב. ד, וכן בזהב: מטבע זהב, יתן דינר זהב. ה, זהב דינרים או דינרים זהב, שני דינר זהב. ו, זהב בדינרים יתן זהב בדמי שני דינר כסף.

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés